

Uger: 2 Døgn og efter 4 Uger: 3 Døgn. Kjødet kan derpaa steges, spekkes og laves som Fuglefjød.

Tunger af Øfse og Svin

saltes og røges paa samme Maade, men fordrer fortære Tid. Skal de ikke røges, kan de forblive liggende i Lagen. Om Sommeren kan man ikke nedsalte en Tunge, thi den gjærer straks.

Saltning af Flest.

Flesket kan meget bedre taale at nedsaltes tørt. Det taaler mere Salt, før det mister sin Kraft. Karret strøes først med Salt, saa nedlægges Stykkerne med Svoren nedad saa fast og tæt som mulig, samt Salt blandet med lidt Salpeter mellem hvert Lag og i hvert Hul. Salt øverst og Pres derover igjen. Dagen før det saltes, indgnides Stykkerne med fint Salt og Salpeter. Vil man have Lage over, strøes kun Salt i Bunden, Stykkerne indgnides, og en af de ovenfor beskrevne Lager heldes over. Kjød og Flest bør helst saltes i hver sit Kar. Til almindelig simpelt Flest benyttes sjeldent Sukker, men godt Maal Salt. Har man rigtig tør og god Kjelder bør Kjød- og Flestekar staa der; thi fogt Lage har let for at fryse; gjør den det, maa under alle Omstændigheder Isen aftages og ikke tine igjen; thi Isen indeholder Vandet. Om Vaaren, naar Varmen kommer ind i Boden, skjemmes Lagen let. Nedsaltning for en fortære Tid er en anden Sag. Skinker, hvor Lagen fryser, maa ligge 2 Maaneder i denne, istedetfor 4 à 6 Uger.

Behandling af Skinke.

Enten nedlægges Skinkerne simpelthen med Flestet (Kjødsiden altid op) eller man lægger dem for sig selv, og koger særsfilt Lage, som gjerne da er finere. Under alle Omstændigheder bankes de først og indgnides med Salt og Salpeter, og om man vil Peber; ligger saaledes 2 à 3 Dage. Lægges de sammen med Flestet, maa Lagen være stærk. Enkelte synes bedre om Spegefjød, naar Skinkerne hverken er sukkersaltet eller røget; man faar dersor rette sig efter Smagen og Stedets Skif. De opbevares altid paa Staburet, aldrig i Kjelderen. Alt speget og